Školski list učenika
OŠ Ljubeščica

Broj 18 • Godište XI.
Lipanj 2011.

Ljupko

uredili smo

Sretan 150. rođendan!

dani kruha

sport kao kultura življenja

kako smo se natjecali

naše terenske nastave

kako čuvamo tradiciju

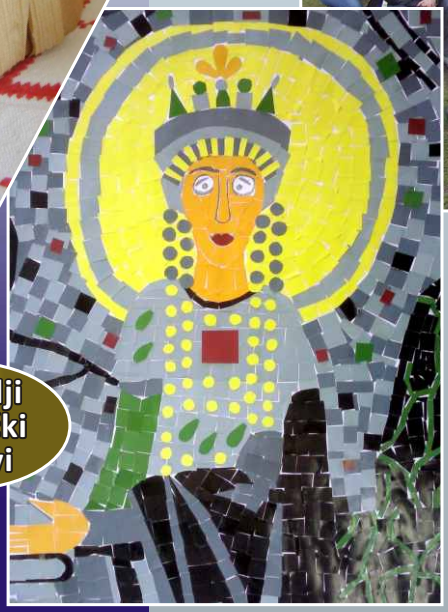

najbolji učenički radovi

vijesti iz kulture

Dragi naši čitatelji,

sunce nam se već široko osmjehuje pa ćemo se bolje osjećati ako mu uzvratimo osmijeh, makar nas čeka još učenja. Nadamo se da će vam novi broj Ljupka u tome pomoći jer smo pripremili mnoštvo sadržaja iz života škole, ali i poneko iznenađenje. Ove godine naša škola slavi 150. rođendan pa smo tijekom godine uložili puno truda kako bismo spremni dočekali tako važnu obljetnicu. Nova školska dvorana i dalje je središte svih važnijih sportskih, kulturnih i zabavnih zbivanja. Budući da sada imamo bolje uvjete za rad, postižemo i bolje rezultate te se nastavni sadržaji lakše svladavaju. Kako ćete moći pročitati na stranicama koje slijede, na školskim se natjecanjima ove godine natjecalo čak 77 učenika. Uz poruku sport kao kultura življenja, naporni su treninzi u novoj sportskoj dvorani već počeli davati prve rezultate: odlične su bile rukometašice, stolnotenisačice, školska nogometna ekipa… Stoga se uz novi Ljupko prisjetite najvažnijih događaja ove školske godine, saznajte kako smo se natjecali, tko je najuspješnija učenica škole, kako čuvamo tradiciju, gdje smo sve bili i još mnogo toga. Također, uz najbolje likovne i literarne radove naših učenika pozivamo vas da čitate, razmišljate, sanjarite, maštate …

Ukratko, Ljupko ste voljeli i dosad, a uskoro ćete ga voljeti još više!

To vam obećajemo!

Uredništvo

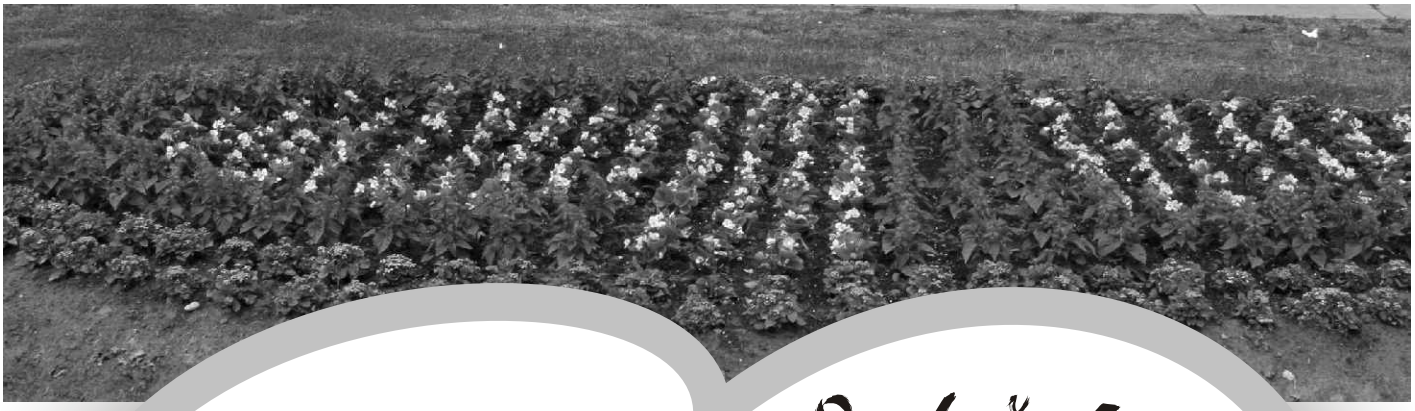

Ljupko 18

IZDAJE: OŠ LJUBEŠČICA
Godina XI., lipanj 2011.
Uredništvo:
Tea Horžić, Petra Golubić, Gabrijela Ivanek, Sara Horvatić, Iva Sakač, Mario Tomiek; Doroteja Novosel, Dorotea Žugec, Luka Ivanušec
Voditeljica: Ivana Nogić
Lektura: Nikolina Cikač i Ivana Nogić
Učitelji suradnici:
Nikolina Cikač, Ivanka Hodja Kukovačec, Iva Kelemen-Ivančić, Jasna Šprem, Ivica Rojc
Tisak: XM-studio,Varaždinske Toplice
Naklada: 200 primjeraka

Sadržaj:

U IŠČEKIVANJU 150. ROĐENDANA ŠKOLE
TIJEKOM ŠKOLSKE GODINE
NAŠE TERENSKE NASTAVE
KAKO SMO SE NATJECALI
INTERVJU S NAJ-UČENICOM
ZNANJE JE MOĆ
VIJESTI IZ KULTURE
INTERVJU: ČUVARICA NARODNE TRADICIJE
POZDRAV IZ RUSIJE
JEZIČNA RADIONICA
LIKOVNO-LITERARNA RADIONICA
ZABAVNI KUTAK

Uz pogled u prošlost do pripreme za budućnost

U godini koja nam donosi veliku obljetnicu djelovanja naše škole, s posebnom se pozornošću osvrćemo na prošle dane.

Kultura i tradicija zauzimaju vrlo važno mjesto u svakodnevnim školskim aktivnostima, no ove su godine uloženi još veći napori kako bi se tradicija školovanja u Ljubeščici još više približila svim učenicima i prijateljima škole. Pažljivo se listala Spomenica škole, koja je sačuvana gotovo u cijelosti, iako je stara 150 godina. Proučavali su se stari zapisi i fotografije, iz zaborava vraćale osobe i događaji koji su obilježili 150 godina školstva u Ljubeščici. Uz djelatnike koji su radili u našoj školi, veliki doprinos spomenutoj obljetnici dao je Tomislav Petrović, učitelj povijesti i geografije, kojeg smo krajem prošle školske godine nakon 38 godina uspješnog prosvjetnog rada u OŠ Ljubeščica ispratili u zasluženu mirovinu. Tijekom svih naših zajedničkih godina učitelj Petrović radio je kao učitelj povijesti i geografije, ali i kao ravnatelj škole te se posebno isticao u vođenju školske zadruge. Pčelarska sekcija, koja je pod njegovim vođenjem marljivo djelovala sve ove godine i proizvodila prirodni med, učinila je našu školu prepoznatljivom ne samo u Županiji, već i šire. Stoga nas veseli što će učitelj Petrović i dalje savjetovati naše pčelare!

Pčelari nisu ostali bez svog savjetnika

Kako bismo 150 godina postojanja dočekali što spremniji, potrudili smo se i oko uređenja same škole i okoliša. Tako je sjeverna strana škole dobila novu stolariju, svi unutarnji zidovi škole osvježeni su vedrim bojama, uveden je bežični Internet, dok su učionice opremljene projektorima i platnima. Na uređenju školskog okoliša radilo se tijekom čitave školske godine, no s dolaskom proljeća u akcije uređenja i čišćenja intenzivnije su se uključili svi učenici i djelatnici škole. Naoružani potrebnim alatom zaposjeli su

Nova PVC stolarija

Sretan 150. rođendan !

svaki djelić okoliša škole. Uredili su dvorište i parkiralište ispred škole, dio uz odbojkaško igralište, dio uz košarkaško igralište. Školsko dvorište sada je u potpunosti ograđeno, prostor je pod video-nadzorom pa su učenici očistili i poravnali i prostor ispred školske ograde, od parkirališta sve do groblja. Uredili su i prostor uz rukometno igralište te površine ispred dvorane i put iza škole. Učenici su sakupljali otpad u vreće, odvajajući papir i plastiku od ostalog otpada, a teren grabljama očistili od granja i kamenja. Svoj doprinos proljetnom uređenju okoliša dalo je i pomoćno-tehničko

Redovito brinemo o okolišu škole

osoblje škole, uredili su sve travnate površine oko škole. Poseban trud uložili su u obnavljanje cvjetnih gredica koje su u povodu proslave 150 godina školstva također prigodno oblikovane.

Daljnje aktivnosti svih učenika i djelatnika škole usmjerene su na održavanje dobrih rezultata koji su do sada ostvareni kao i njihovo poboljšanje kontinuiranim unaprjeđivanjem odgojno-obrazovnog procesa i svih njegovih sudionika.

Prema riječima ravnatelja škole Ivana Nogića, poticanjem intelektualnog, tjelesnog, društvenog, moralnog i duhovnog razvoja učenika, u skladu s njihovim sposobnostima i sklonostima, želimo svima omogućiti jednake uvjete da uče i budu uspješni kako bi bili spremni za mogućnosti i iskušenja koja ih čekaju u životu.

Uredništvo

PRVAŠI S VESELJEM U ŠKOLU

Tko još ne zna čitati?!

2 i 2 su 4, jupaj di, jupaj da...

Školsko zvono zazvonilo je nakon ljetnih praznika i u OŠ Ljubeščica koja je upisala 21 đaka-prvaka, 13 djevojčica i 8 dječaka. Prvašići su 6. rujna 2010. godine u pratnji svojih roditelja po prvi puta sjeli u školske klupe gdje su ih dočekali njihova učiteljica Mara Petrović te ravnatelj škole Ivan Nogić. Poželjeli su učenicima i njihovim roditeljima dobrodošlicu u našu školu te da se dobro snađu u školskim obvezama. Učiteljica je svojim uzbuđenim đacima obećala da će u školi učiti uz puno igre, zabave i smijeha, dok su njezini mali đaci obećali da će s veseljem ići u školu i ispunjavati sve školske obaveze.

Jesu li obećano zaista i ispunili, pokazat će đačke knjižice na kraju školske godine!

Uredništvo

Sport kao kultura življenja

Svi učenici i učitelji naše škole s veseljem su 10. rujna 2010. godine obukli bijele majice i uključili se u program Olimpijski dan.

Olimpijski dan probudio sportski duh

Cilj programa je masovnije uključivanje građana u razne oblike sportskih aktivnosti i podizanje svijesti o važnosti redovnog bavljenja tjelesnim aktivnostima svakog čovjeka, a naročito djece i mladih. Također, cilj je i promicanje zdravog načina života. Vođeni ovim ciljevima učenici i učitelji naše škole brojnim su sportskim aktivnostima obilježili dan, dok je nastava, za promjenu, bila u drugom planu. U trosatnom sportskom programu održanom u školskoj sportskoj dvorani učiteljica Jasna Šprem, strastvena biciklistkinja, održala je predavanje o biciklizmu uz popratnu demonstraciju vještina na vlastitom biciklu. Učiteljici se u predstavljanju ovog sporta pridružio i učenik osmog razreda Mario Tomiek, član biciklističkog kluba „Start“ iz Ljubeščice koji je predstavio Klub. Kao glavne aktivnosti naveo je: natjecateljsku i rekreacijsku vožnju bicikla; sudjelovanje na regionalnim, državnim i međunarodnim natjecanjima u biciklizmu i orijentacijskom biciklizmu, osiguravanje uvjeta za aktivno i rekreacijsko bavljenje biciklizmom. Naši biciklisti pozvali su sve učenike, ali i učitelje da se okušaju u ovom dinamičnom sportu koji će im, uz dobru formu, donijeti i puno užitaka. Prezentaciju svojih vještina održali su i naši, sve uspješniji, stolnotenisači, članovi STK „Ljubeščica“, sa svojom trenericom Anitom Tomašić, koja je istaknula važnost redovitog treniranja za postizanje dobrih rezultata. Također, pozvali su sve okupljene da im se pridruže na treninzima. Nakon prezentacija novih sportova u našem mjestu učenici nižih razreda odmjerili su snage u graničaru, a učenici viših razreda, točnije dečki, odigrali su jedan mini turnir u nogometu. U graničaru su bili najbolji učenici četvrtog razreda, a u nogometu, također, oni najstariji – učenici osmog razreda. Gromoglasno navijanje pratilo je nastupe svih sudionika Olimpijskog dana koji su na najbolji mogući način pokazali kako sport predstavlja kulturu življenja.

Uredništvo

Biciklisti - učiteljica Jasna i osmaš Mario

Dani kruha posvećeni tradiciji i zajedništvu

Učenici i učitelji te svi djelatnici naše škole u svojim svakodnevnim aktivnostima posebnu pažnju poklanjaju značenju kruha i hrane te obilježavanju Dana kruha kada učitelji nastoje animirati učenike i njihove roditelje da se prigodnim aktivnostima uključe u što većem broju.

Proslava Dana kruha u školi

U ovogodišnjoj proslavi Dana kruha u našoj školi, održanoj 13. listopada 2010. godine, sudjelovali su gotovo svi učenici koji su sa svojim roditeljima pekli kruh, peciva, razne kolače i slastice te ih donijeli u školu na posvećenje i zajedničko blagovanje. Nastojalo se od zaborava spasiti stare, tradicionalne recepte po kojima su naše bake pekle kruh i slastice. Budući da u školi uspješno djeluje pčelarska grupa koja svake godine proizvodi kvalitetan, prirodan med, učenici su potaknuti na otkrivanje starinskih recepata za kolače s medom. Tako su školsku blagovaonicu ispunili stolovi puni obilja u kojem vrijedi istaknuti tradicionalne medenjake, salenjake, orehnjače i digance te kruh od kukuruznog, pšeničnog i raženog brašna spravljen prema receptima ljubeških baka. Najreprezentativniji su

Zapaženi na Danima kruha u Bisagu

proizvodi izdvojeni te pripremljeni za kušanje na izložbenom prostoru na Županijskoj smotri Dana kruha, koja je održana 14. listopada 2010. godine u Bisagu, gdje se naša škola uspješno predstavila među 20 osnovnih i 4 srednje škole Varaždinske županije.

Na našem izložbenom prostoru nalazili su se proizvodi od brašna i meda, koje su ispekli roditelji i bake naših učenika, karakteristični za našu školu i naš kraj. Vrlo zapažen bio je prirodni med koji se proizvodi u školi te kolači i proizvodi od meda. Također, posjetiteljima su predstavljeni izlošci iz vlastite etno-zbirke koji su se koristili u svakodnevnom životu ljubeških domaćinstava. Prezentacija je upotpunjena originalnim muškim i ženskim ljubeškim narodnim nošnjama koje su nosili učenici - predstavnici naše škole: Klara Ivanek, Ana Kramarić, Andreja Dvorski i Jurica Ivanušec.

Izložbeni prostor naše škole oduševio je članove prosudbenog povjerenstva kao i biskupa Bjelovarsko-križevačke biskupije Vjekoslava Huzjaka, kojem smo prilikom obilaska našeg štanda poklonili školski med.

Uredništvo

Predstavnici naše škole s biskupom Huzjakom i dožupanom Pavlekovićem

Bogata etno - zbirka broji preko 114 izložaka

Sara Horvatić otvorila Smotru u Zelini

Sarina pjesma našla se u zbirci Smotre

Na 30. smotri dječjega kajkavskoga pjesništva „Dragutin Domjanić“ Sv. Ivan Zelina, održanoj 23. listopada 2010. godine, OŠ Ljubeščica uspješno je predstavljala učenica Sara Horvatić koja je na pozornici Doma kulture u Zelini izvela svoju pjesmu Čez inje gledim. Među 30 odabranih izvođača na Smotri Sara je nastupila prva, no to je nije spriječilo da hrabro i samouvjereno izvede svoju pjesmu te na taj način uspješno otvori izvođački dio Smotre. Ovogodišnjoj Smotri odazvale su se 52 osnovne škole s ukupno 259 učeničkih radova. Ocjenjivačko povjerenstvo u sastavu dr. sc. Ivo Kalinski (predsjednik), prof. dr. sc. Joža Skok i mr. sc. Božica Pažur, za objavu u zbirci pjesama Smotre odabralo je 53 pjesme od kojih je 30 predloženo za javnu izvedbu na završnoj svečanosti. Promocija pjesničke zbirke „Samo sam ti štela reči" organizirana je i u našoj školi, tj. u školskoj knjižnici kako bi Sarin pjesnički uspjeh bio poticaj svim ostalim učenicima da njeguju *domače kajkavske reči.*

Uredništvo

ČEZ INJE GLEDIM ...

Čez inje gledim
kak sonce fletno dozrieva,
kak črni maček miša lovi,
kak se starinska hiža f duolu beli.
Čez inje gledim
kak me suset Jožek milo gledi,
kak cucek na ledine spi,
kak se sonce skriva iza brega...
Šte zna?
Morti bu zutra bež njega!?

Sara Horvatić, 6.b r.
Mentorica: Sanja Horžić

NA KAJKAVIJADI PO 18-TI PUT!

Nastup recitatorica Sare, Ane i Sandre

Na ovogodišnjoj Kajkavijadi u Varaždinskim Toplicama naša je škola, kao redoviti sudionik ove manifestacije od njezinih početaka, ostvarila svoj 18-ti nastup i ponovno oduševila brojnu publiku.

Dječja revijalna manifestacija s ciljem očuvanja kajkavskog govora i kajkavske kulturne baštine okupila je 600-tinjak djece predškolskog i osnovnoškolskog uzrasta. Naša škola nastupila je 14. studenoga 2011. godine kada je 20 osnovnih škola, ogranaka Društva „Naša djeca“ te dječjih KUD-ova kroz pjesmu, ples i igru prikazalo bogatstvo samog dijalekta, ali i povijest dječjih igara i poznatih napjeva.

Učenici naše škole ostvarili su zapažen nastup izvodeći kajkavske stihove i folklorne plesove kajkavskog područja. Našu brojnu i vjernu publiku u dvorani oduševile su recitatorice: Sandra Žugec, Ana Sakač i Sara Horvatić, koje su izvodile vlastite kajkavske stihove, te folkloraši mlađeg i

Folkloraši "izmamili" veliki pljesak!

starijeg uzrasta koji su 'zaradili' buran pljesak izvodeći plesove kajkavskog područja: Stari valcer, Išla žena vu gosti, Staru zagorsku polku, Nesla dekla v melin i Klinček stoji pod oblokom. Folkloraše su u pjesmi i plesu odlično pratili tamburaši KUD-a "Ljuba-voda".

Recitatorice, folkloraši i tamburaši te njihovi voditelji zahvaljuju vjernoj publici na podršci bez koje ne bi ostvarivali ovako uspješne nastupe!

Uredništvo

Predbožićne kreativne radionice u OŠ Ljubeščica

Vijeće roditelja OŠ Ljubeščica svojom je potporom i aktivnim uključivanjem u školske aktivnosti i ove godine imalo važnu ulogu u radu škole. Dokaz uspješne suradnje je i vrlo posjećena predbožićna radionica koju je Vijeće roditelja organiziralo u suradnji sa školom 3. prosinca 2010. godine. Stotinjak djece, roditelja i učitelja, kroz zajedničko druženje, izrazilo je svoju kreativnost i spretnost u izradi božićnih čestitaka, mirisnih vrećica, adventskih vjenčića te mnogih drugih božićnih ukrasa i poklona te suvenira. Naučili su kako se ekološki materijali mogu kreativno iskoristiti za uljepšavanje životnog i radnog prostora. Radionice su se odvijale pod budnim okom voditeljica iz umjetničke radionice „Andia“ koje su nam prezentirale kako biti kreativan uz pomoć prirodnih materijala i anti-stres mirisnih granula. Izrađeni unikati bili su rasprodani već za vrijeme prodaje na priredbi u povodu blagdana Sv. Nikole pa se radionica nastavila i tijekom mjeseca prosinca. Tako se u sklopu božićne priredbe održao i vrlo posjećen Božićni sajam. Novac dobiven od prodaje iskoristit će se za buduće radionice u organizaciji Škole i Vijeća roditelja kako bi se odlična suradnja nastavila i u budućnosti.

Uredništvo

Djelić atmosfere s radionice

Prodaja - više nego dobra!

Božićna priredba za blagdansko raspoloženje

Brojni posjetitelji koji su 21. 12. 2010. godine posjetili školsku sportsku dvoranu OŠ Ljubeščica bili su složni u ocjeni da ih je upravo božićna priredba, koju su za njih s puno ljubavi i pažnje pripremili učenici i učitelji naše škole, na najljepši način uvela u blagdansko raspoloženje. Program je započeo u 16,00 sati, no prethodio mu je vrlo posjećen Božićni sajam. Na sajmu su se mogli kupiti prigodni blagdanski ukrasi, čestitke i pokloni koji su izrađeni tijekom prosinca na zajedničkim radionicama u kojima je sudjelovao veliki broj roditelja, učenika i učitelja. Također, roditelji učenika 7. razreda i sami učenici prodavali su božićne kolače, što je sedmašima osiguralo zavidnu svotu novca u razrednoj blagajni. Prema zajedničkom dogovoru učenika, roditelja i razrednice novac će se utrošiti kao pomoć prilikom uplate za maturalno putovanje učenicima slabijeg imovinskog stanja.

Recitatori u božićnom ruhu!

Ovogodišnju božićnu priredbu, uz raznovrstan program, pamtit ćemo po prekrasnoj sceni koju su izradile članice KUD-a „Ljuba-voda“, ali i po voditeljima programa, Janji Žugec i Domagoju Ivičiću, koji su profesionalno 'odradili' svoj posao.

Sv. Nikola nije zaboravio put do Ljubeščice

Sveti Nikola ni ove godine nije zaboravio svratiti u Ljubeščicu, gdje su ga uz pjesmu i ples, upravo na njegov dan, dočekala brojna djeca iz Općine Ljubeščica.

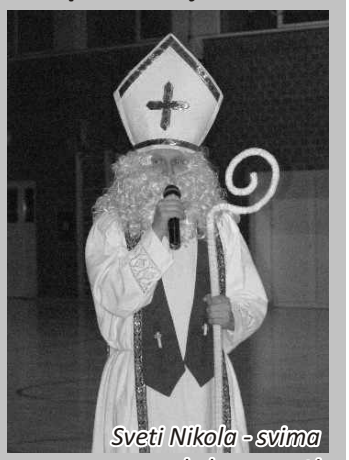

Sveti Nikola - svima nekako poznat!

Djedica (koji nam se ove godine činio nekako poznat), u dugoj bijeloj odjeći, s biskupskom kapom na glavi, s dugom sijedom bradom i štapom u ruci srdačno je pozdravio djecu, smijao se i veselio s njima. Saznao je da su djeca bila marljiva i vrijedna pa je podijelio darove učenicima od 1. do 4. razreda, svoj djeci vrtića „Zeko“, svoj djeci u pratnji roditelja te je uz srdačne pozdrave najavio svoj dolazak i sljedeće godine. Svetom Nikoli je kupnju i podjelu darova olakšala Općina Ljubeščica koja je osigurala darove za preko tristo ljubeške djece.

Uredništvo

Pamtit ćemo i recitatore nižih i viših razreda te članove zbora i folklora koji su izvodili prigodne stihove, pjesme, plesove i scenske igre. Imali smo i gošću večeri, pjesmom Tiha noć 'počastila' nas je bivša učenica naše škole, Dorotea Sakač koja pohađa solo pjevanje u glazbenoj školi u Varaždinu. Pjevala je uz pratnju tamburaša KUD-a „Ljuba-voda“ i oduševila publiku koja je njihov nastup nagradila velikim pljeskom. Lijepe želje u nadolazećoj godini uputio je svim učenicima, roditeljima i djelatnicima ravnatelj škole Ivan Nogić. Program su završili zboraši otpjevavši, zajedno sa svim sudionicima programa, prigodnicu Novogodišnje koledanje.

Uredništvo

Svi u kinu

Nastava održana 10. prosinaca 2010. godine posebno je razveselila učenike naše škole jer se toga dana učilo 'na terenu'. Naime, učenici nižih razreda uputili su se sa svojim učiteljicama u Varaždin gdje su najprije u kinu Gaj pogledali film *Priča o igračkama 3*. Nakon zabavne i poučne avanture u kinu koju su im priredile igračke, uputili su se u šetnju gradom, u čemu ih nisu spriječile ni vremenske (ne)prilike. Snijeg i hladnoća okovali su grad, no tko bi odolio Božićnom sajmu?!

Viši razredi uputili su se sa svojim učiteljima u Zagreb gdje su najprije u kinu CineStar pogledali animirani film *Kako je Gru ukrao Mjesec*. 95 minuta zabave na velikom platnu, u udobnim sjedalima uz kokice, gotovo je proletjelo. Nakon kina učenici su krenuli u obilazak muzeja.

Priča o igračkama 3 dobila Oscara!

Peti razred prošetao je do Etnografskog muzeja gdje su proširili znanja o prvim civilizacijama, razgledali zbirke tekstila i narodnih nošnji, tradicijskog nakita i muzikalija. Uočili su i ljubešku mušku i žensku narodnu nošnju. Vidjeli su i povijesni pregled torbica kroz izložbu *Tko nosi, ne prosi* te se uvjerili da su torbe još od davnih vremena sastavni dio života, kako žena, tako i muškaraca i djece.

Da sam ja redatelj...

Tehnički muzej bio je mjesto za terensku nastavu učenika sedmog razreda. Svoja teorijska znanja iz fizike, kemije, biologije i tehničke kulture proširili su u improviziranom rudniku, na odjelima vatrogastva, prometa, no najviše uzbuđenja bilo je u kabinetu Nikole Tesle gdje su izložene vjerne kopije Teslinih najznačajnijih strojeva i naprava. Tu su se odvijale demonstracije njegovih pokusa, a osobito je zanimljivo da većinu tih pokusa izvode sami posjetitelji, u što smo se i sami imali priliku uvjeriti. Nažalost, naši sedmaši nisu se htjeli okušati kao dobrovoljci za izvođenje pokusa, no srećom, među ostalim posjetiteljima bilo je i 'hrabrih' pa su pokusi u potpunosti uspjeli.

Učenici 6.a, 6.b i 8. razreda uputili su se prema Muzejsko-memorijalnom centru „Dražen Petrović“, što je bilo vrlo poučno, ali i emotivno jer su učenici saznali mnoge detalje o liku i djelu tragično preminule legende hrvatskoga sporta - Draženu Petroviću od njegove majke, gospođe Biserke Petrović. Imali su jedinstvenu priliku na jednom mjestu vidjeti njegove medalje, trofeje, dresove, predmete iz svakodnevnog života i školovanja. Gospođa Biserka učenicima je savjetovala da uvijek nastoje dati svoj maksimum, u svemu što rade, baš kao što je to svakodnevno činio Dražen Petrović, čovjek i sportaš izuzetne vrijednosti.

Uredništvo

U Zavičajnom muzeju V. Toplica

Pozdrav s rimskih iskopina

Učenici trećeg razreda, sa svojom učiteljicom Ankicom Petak i knjižničarkom Ivanom Nogić, posjetili su 18. studenoga 2010. godine Zavičajni muzej Varaždinskih Toplica kako bi oprimjerili sadržaje koje uče na nastavi prirode te se upoznali s kulturnim spomenicima našega kraja. Iako je muzej u fazi obnove, mogli su razgledati kamene spomenike iz doba Rimskog Carstva koji pripadaju najvrjednijim spomenicima te vrste u Hrvatskoj. Upoznali su Minervu - zaštitnicu učitelja i ljekarništva; božice nimfe - današnje vile, Marsa - boga rata i druge izloške koji svjedoče o kontinuitetu života i liječenja na ovom prostoru, od kamenog doba do danas. Prošetali su i do lokaliteta gdje se čuvaju rimske iskopine - ostaci geološke povijesti nastanka termalnog vrela i eksponati koji govore o liječenju termalnom sumpornom vodom. Uvjerili su se da je termalna voda vrela (60°C) i da zbog velike količine sumpora u sebi ima specifičan miris. Naučili su da su se Rimljani, voljom cara Konstantina, mogli besplatno kupati u termama, ali i da su se uz pomoć vrele vode, tj.vodene pare i grijali u svojim domovima. U fundusu muzeja nalazi se i Etnografska kuća iz 1801. godine koja je prije četrdesetak godina iz sela Možđenca preseljena u Varaždinske Toplice. Učenicima je bio zanimljiv slamnati krov koji prekriva kuću, ali i etnografski predmeti koje kuća čuva.

Uredništvo

Zelenjak, Kumrovec i Krapina - odlična zamjena za učionice

Zapjevali himnu uz spomenik u Zelenjaku

Vrijeme je bilo prekrasno, 7. svibnja 2011. izvrstan početak dana, krećemo na terensku nastavu. Odredišta 4. i 5. razreda bila su Kumrovec i Krapina, točnije, etno-selo i povijesni muzej naših prvih predaka i nalazište Hušnjakovo. Veselili smo se novim iskustvima, putem smo veselo pjevali i uživali u društvu najboljih prijatelja. Prije Kumrovca svratili smo do Zelenjaka vidjeti spomenik našoj himni - Lijepoj našoj. Učiteljica Božica Šantek održala nam je kratko predavanje o Antunu Mihanoviću nakon čega smo i zapjevali himnu. Potom smo posjetili Kumrovec. Bili smo puni energije i veselo obilazili etno-kućice. Svaka kućica otkrivala nam je nešto novo, sve nas je zanimalo, no svi smo se složili da je rodna kuća Josipa Broza-Tita, ipak, najljepša. Imali smo prilike okušati se u oblikovanju gline, no kotač se brzo vrtio pa naše umjetnine i nisu najbolje ispale. Kumrovec nam se posebno svidio zbog opuštene atmosfere i mirnoće, uživali smo u šetnji selom. U Krapini smo bili potpuno očarani, novootvoreni Muzej evolucije bio je suvremeno uređen i prepun raznih zanimljivosti iz vremena postanka svijeta i razvoja čovjeka. Osjećali smo se kao u svemirskom brodu! Sve je bilo potaknuto objašnjeno i slikovito prikazano, sadržaji su se nadopunjavali pa smo si lako mogli predočiti sve one činjenice koje se nalaze u našem udžbeniku. Vodič je također bio simpatičan i zanimljiv, veliki je trud uložio da nam objasni sve izloške. Imao je puno strpljenja. Nakon obilaska muzeja nastavili smo šetnju po lokalitetu Hušnjakovo, izmjenjivali iskustva i pohvale svega što smo vidjeli. Bili smo presretni, puni novih znanja te pozitivnih dojmova. Zelenjak, Kumrovec i Krapina odlično su zamijenili naše svakodnevne učionice.

Iva Sakač, 5. r.

TOUR DE SLAVONIJA

Ponosni na Vukovar!

Učenici 6.a, 6.b te 8. razreda 17. svibnja 2011. godine proveli su na terenskoj nastavi po Slavoniji posjetivši Vukovar, Đakovo i Našice. Polazak je bio u 5,00 te smo oko 10 sati stigli u Vukovar. Najprije smo posjetili Spomen dom na Ovčari gdje je 1991. godine mučki ubijeno dvjestotinjak ljudi nesrpske nacionalnosti, u dobi od 16 do 72 godine. Nakon vrlo potresnog susreta s bliskom hrvatskom prošlošću pošli smo prema Memorijalnom groblju žrtava Domovinskog rata gdje je pokopano više od 800 hrvatskih branitelja, civila i ostalih žrtava rata. Za svaku od 938 nestalih osoba postavljen je bijeli križ. U isto vrijeme osjećala se i tuga i ponos nad poginulima koji su svoj život dali za domovinu. Odmorili smo se na obalama Dunava gdje smo ručali te se uputili prema Đakovu. Najprije smo posjetili poznatu „Ergelu lipicanaca“, obišli staje s rasnim lipicancima i konjima 'preponašima'. Voditeljica nam je ispričala mnoge zanimljivosti o konjima, no nismo ih, nažalost, mogli jahati. Nakon što smo se uvjerili u ljepotu tih plemenitih životinja, pošli smo prema Đakovačkoj katedrali, simbolu grada Đakova, a prošetali smo i đakovačkim korzom. Zadivljeni ljepotom grada i ljubaznošću mještana krenuli smo prema posljednjem odredištu - Našicama i privatnom zoološkom vrtu „Bizik“. Oduševilo nas je što smo mogli iz blizine vidjeti razne životinje od ptica do tigrova. Ponajviše me se dojmila hrabrost mojih školskih prijatelja koji su, bez imalo straha, pozirali sa zmijom/zmijama oko vrata. Potaknute hrabrošću učenika i naše učiteljice odvažile su se na poziranje sa zmijom. Također, za poziranje s pitonom brzo se pronašlo 6-7 dobrovoljaca budući da on ima preko 100 kg. Kući smo se vratili u večernjim satima prepuni raznih doživljaja.

Bio je to pravi „Tour de Slavonija“.

Petra Golubić, 8. r.

Hrabrosti nije nedostajalo!

Ove je godine 77 učenika naše škole (ne računajući sportaše) sudjelovalo na mnogim školskim i međuopćinskim natjecanjima. Pokazali su svoja znanja iz hrvatskoga jezika, engleskoga jezika, matematike, kemije, fizike, geografije, informatike i vjeronauka, te se uspješno predstavili na LiDraNo-u i na sportskim natjecanjima. Neki su učenici postigli jako dobre rezultate pa su se plasirali i na županijska natjecanja i to iz sljedećih predmeta/područja:

NASTAVNI PREDMET / PODRUČJE NATJECANJA	UČENICI - SUDIONICI NATJECANJA	OSVOJENO MJESTO	MENTORI
LiDraNo	Tea Horžić – 7. r., novinarsko stvaralaštvo Mario Tomiek – 8. r., literarno stvaralaštvo		Ivana Nogić Nikolina Cikač
Hrvatski jezik	Tea Horžić – 7. r.	11. mjesto	Ivana Nogić
Engleski jezik	Petra Golubić – 8. r.	24. mjesto	Iva Kelemen-Ivančić
Fizika	Petra Golubić – 8. r.	18. mjesto	Mirko Heged
Geografija	Iva Sakač – 5. r. Petra Golubić – 8. r.	7. mjesto 11. mjesto	Andrea Vuk
Vjeronauk	Dragana Sakač – 8. r. Tea Horžić – 7. r. Danica Štriga – 7. r. Danijela Golubić – 6.a r.	11. mjesto	Mario Merkaš
Informatika	Tomislav Tomiek – 6.b r.	**2. mjesto**	Ivica Rojc

Rukometašice sve bolje

RUKOMET – ŽENSKA EKIPA	**2. mjesto**
STOLNI TENIS – ŽENSKA EKIPA	**3. mjesto**
MALI NOGOMET – STARIJI UZRAST	4. mjesto

Stolnotenisačice uzele pehar nakon godina bez rezultata!

Međunarodno matematičko natjecanje ˝Klokan bez granica˝ održano je u našoj školi 17. ožujka 2011. godine u 12:30 sati, istovremeno kad i u 42 zemlje svijeta, što ovo natjecanje čini najvećim školskim natjecanjem na svijetu. U našoj je školi sudjelovalo 37 učenika u četiri kategorije: LEPTIRIĆI, ECOLIERI, BENJAMINI I CADETI. Petero naših najuspješnijih natjecatelja primit će nagrade, a imena najboljih saznat ćemo na završnoj priredbi.

Tea Horžić, 7. r. i Mario Tomiek, 8. r.

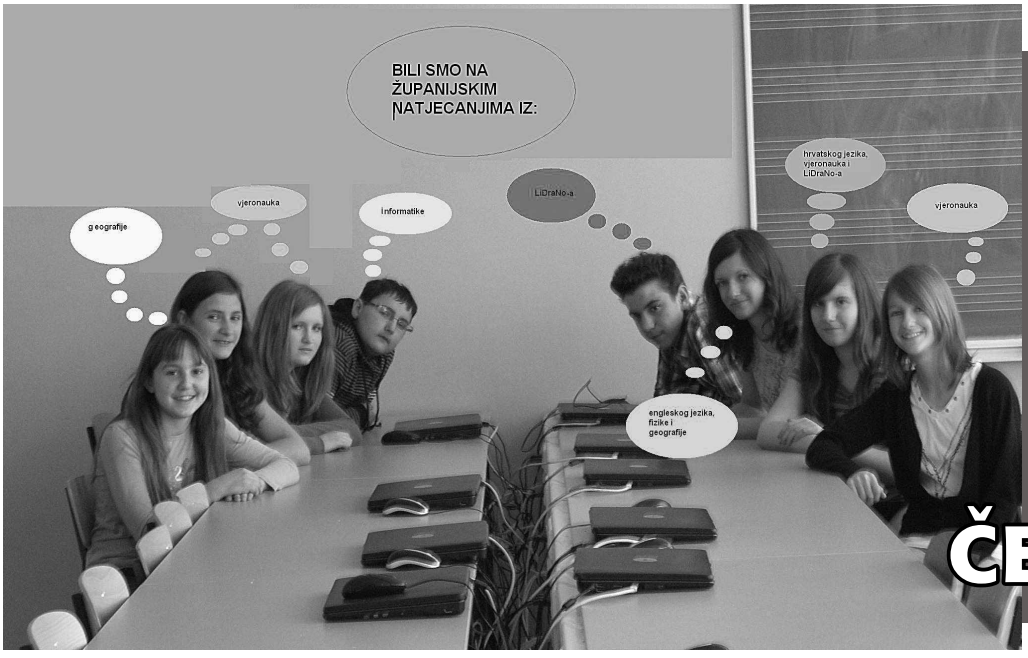

SVIM UČENICIMA-SUDIONICIMA ŠKOLSKIH I ŽUPANIJSKIH NATJECANJA I SMOTRI, TE NJIHOVIM UČITELJIMA-MENTORIMA

VELIKE ČESTITKE!

Najuspješniji sudionici županijskih natjecanja

Županijski LiDraNo 2011. u Sv. Iliji

Na županijskoj razini natjecanja LiDraNo školu su ove godine predstavljali:
Mario Tomiek u kategoriji literarnih radova s pjesmom Bunovno jutro; mentorica Nikolina Cikač;
Tea Horžić u kategoriji novinarskih radova s člankom Svi ljudi (ni)su jednaki; mentorica Ivana Nogić.

Svi ljudi (ni)su jednaki

Nekad je u prošlosti robovlasništvo bilo zakonom dozvoljeno. Kad su Sjedinjene Američke Države tek postale nezavisnom državom, crnci i siromašni nisu imali pravo glasa, nisu se čak ni tretirali kao ljudska bića. U Europi, pak, sve do kraja devetnaestog stoljeća i pojave sufražetkinja žene nisu bile ravnopravne s muškarcima. Danas često čujemo da živimo u ravnopravnom i liberalnom svijetu. Zapitajmo se, je li zaista tako? Jesu li žene stvarno ravnopravne s muškarcima? Jesu li siromašni jednako tretirani kao i bogati? Jesu li zdravi jednaki bolesnima?

Žene domaćice, žene na poslu, žene u prometu, … Muškarci često na njih gledaju kao da su manje vrijedne. Svima nam se puno puta znalo dogoditi da se vozimo iza automobila koji se jako sporo kreće. Vozači tada obično pogledaju tko to tako sporo vozi. Ako je u pitanju žena, obično počnu nervozno vikati i nastane cijela galama. Ako izuzmemo psovke, to obično zvuči ovako: „Ko je te babe pustil na cestu!“ Muškarci često znaju ženama predbacivati: „Želite ravnopravnost, a mi do mirovine moramo dulje raditi.“ Kad to govore, ne razmišljaju da su upravo žene te koje rađaju djecu, koje ih odgajaju, koje 'drže sva tri kuta kuće', uz sav svoj svakodnevni posao. Sredinom devetnaestog stoljeća, u vrijeme ubrzane industrijalizacije, vlasnici tvornica rado su zapošljavali žene i djecu. Za jednako težak fizički posao plaćali su im znatno manje nego muškarcima, iako su znali raditi i do petnaest sati na dan! A danas? Upravo nevjerojatno zvuči da žene i muškarci još uvijek nisu svugdje jednako plaćeni za iste poslove koje obavljaju, da je u jednoj demokratski naprednoj državi, kao što su SAD-e, predsjednik Barack Obama tek 2009. godine potpisao zakon kojim bi se ukinulo nejednako plaćanje žena i muškaraca za isti posao. Obespravljeni siromašni ljudi češće stradavaju i više obolijevaju nego bogati. Zašto? Osim što nemaju mogućnosti da žive ljudski, zakida ih i nepoštenje koje vlada ovim svijetom. Kod liječnika su uvijek prije na redu oni malo bogatiji i ugledniji. Na teške operacije, za koje se čeka i do nekoliko mjeseci, za bogate čekanja nema jer njima novac otvara sva vrata. Često vidimo ljude u kolicima, invalide, bolesne. Nekad okrenemo glavu na drugu stranu. Mnogi ih ljudi gledaju kao da su manje vrijedni zato što nisu zdravi. Ljudi im se često rugaju, podsmjehuju se i vrijeđaju ih, ali trebali bismo pomoći i biti svjesni da su oni jednaki kao i mi jer svima se može dogoditi nesreća i bolest. Kad vidim djecu i mlade teško bolesne, s paralizom, invalide, često pomislim kako mi zdravi ne znamo cijeniti svoje zdravlje.

Mislim da je krajnje vrijeme da postanemo svjesni kako bi svi ljudi trebali biti jednaki, iako to nisu. Svi bismo trebali imati jednaka prava i jednake uvjete za život. Čovjek je čovjek, a mi koji imamo mogućnosti, moramo pružiti pomoć onima kojima je ona potrebna.

Tea Horžić, 7. r.

BUNOVNO JUTRO

Jutro se vratilo i s nebom kročilo u sivilo tvojih očiju.
Mirisni lahor u procvalim grančicama tvoje kose budi riječ zagonetnih usana.
Dolaziš...
S radoznalim suncem ulaziš kroz zatvoren prozor.
Unosiš svjetlo u tamu i čamu moje sobe.
Za tobom prvi leptirići i sanjive ptičice dolepršaše u bunovnu modrinu jutra.
Njihova krila kao da su zaboravila letjeti čekajući tebe.
Otvaram prozor i bacam mrvice za zaljubljene grlice, a ti me zapljusneš kao veliki val.
Zavukla si mi se u sve pore, u misli, u srce...
Iz očiju se prosula rosa.
Nebo se zabezeknulo u tvojim njedrima.
Sunce se skrilo iza oblačka.
Cvrkut ptica utihnuo, a ja kao osa u čaši...

Mario Tomiek, 8. r.

MALI ZBOR NA 13. SMOTRI

Mali zbor naše škole i ove je godine bio uspješan sudionik 13. po redu Smotre glazbenog stvaralaštva djece i mladeži Varaždinske županije, koja se održala 20. travnja 2011. godine u koncertnoj dvorani varaždinskog HNK-a. 55 malih pjevačica i pjevača naše škole nastupilo je u manifestacijskom dijelu Smotre. Svojom brojnošću i dječjom neposrednošću naši su mali pjevači osvojili simpatije okupljene publike kojoj su pružili istinski doživljaj dječje pjesme. Klavirska pratnja zboru bio je prof. Višeslav Jaklin, a voditeljica učiteljica Božica Nogić. Nakon 'odrađenog' nastupa, svi su željno iščekivali ručak koji je i ove godine bio pripremljen u hotelu Turist za sve sudionike Smotre.

Uredništvo

Najbrojniji na Smotri sa 55 pjevača!

Petra ruši ovogodišnje školske rekorde

Petra Golubić učenica je osmog razreda naše škole. Vrlo je uspješna i u školi i u sportu. Ove školske godine sudjelovala je na čak četiri školska i tri županijska natjecanja. Na svima je postigla vrlo dobre rezultate. Prije je trenirala tenis, a sada se odlučila za rukomet. Legendarna je petica ŽRK-a Marof. Ne zaboravimo spomenuti da je Petra bila prvi strijelac naše školske rukometne ekipe na međuopćinskom i županijskom natjecanju iz rukometa.

o natjecanjima...

Možemo reći da si već veteranka na natjecanjima. Na kojim si natjecanjima sudjelovala ove školske godine?

Sudjelovala sam na školskim natjecanjima iz geografije, engleskog jezika, kemije, fizike te na međužupanijskom natjecanju u rukometu. Županijska natjecanja na kojima sam sudjelovala su: iz geografije, iz fizike, iz engleskog jezika i na županijskom natjecanju iz rukometa.

Gdje si postigla najbolje rezultate?

Na natjecanju iz geografije bila sam 11., dok sam sa svojom školskom rukometnom ekipom osvojila 2. mjesto u županiji.

o školi...

Koliko dnevno učiš?

Ovisi o težini gradiva i predmetima, obično oko sat i pol.

Kako uspiješ pronaći vrijeme za školu i učenje uz sve navedene aktivnosti?

Sve je stvar dobre organizacije! Najteže mi je srijedom kad imam dva treninga. Nastava mi traje od 8 do 14 sati, prvi trening od 14 do 16 sati, a drugi od 20 do 21 sat. Dakle, u srijedu mi preostaju svega četiri sata slobodnog vremena u kojem moram učiti, napisati zadaću, a moram se i odmoriti, i ja sam samo čovjek.

Koji ti je predmet najdraži?

Fizika, zato sam polaznica i CIF-a (Centra izvrsnosti iz fizike).

Osmašica si, koju srednju školu planiraš upisati?

Dvoumim se između opće i prirodoslovno-matematičke gimnazije.

S Petrom razgovarala Tea Horžić, 7.r.

Tea i Petra - mlade nade rukometa

o životu...

Koji te ljudi u životu inspiriraju?

Osim sjajnih rukometaša, u životu me inspiriraju moji prijatelji, obitelj i rukometni trener Josip Štuhec koji me uvijek potiče na rad te mi svojim savjetima na utakmicama uvijek pruža veliku potporu.

Koji je tvoj životni moto?

Nikad ne odustaj od svojih snova jer se uz malo truda čak i oni, naizgled, nedostižni snovi, mogu ostvariti!

poneka zanimljivost o petri...

Čime se baviš u slobodno vrijeme?

Treniram rukomet u ŽRK-u „Marof“, družim se s prijateljima, ponekad odlazim u teretanu, često me možete vidjeti na bazenima u V. toplicama, slušam glazbu...

Rukometašica si, tko ti je sportski uzor?

Blaženko Lacković, mislim da je borac isto kao i ja, svaki put me iznova fascinira njegov skok, Domagoj Duvnjak, zato dijelimo iste brojeve na dresovima (5), Igor Karačić iz RK Bosna...

Najdraža boja? – Zelena, plava, ljubičasta.
Najdraža knjiga? – Sadako hoće živjeti.
Najbolja glazba? – Rock i pop-rock
Najbolji pjevač/pjevačica/grupa? – U2 i Bono Vox, Bon Jovi, Guns N'Roses, Parni valjak, Toni Cetinski.
Najdraže pjesme? – One, Don't cry, Bed of roses, Sve još miriše na nju, Budi uz mene…

Studijsko putovanje u Belgiju

piše: Ivica Rojc, dipl. inf.

Od 21. do 24. veljače 2011. godine bio sam na studijskom putovanju u Belgiji koje je sponzorirala vlada belgijske pokrajine Flandrije, a na put sam išao kao predavač Centra izvrsnosti iz informatike zajedno s 5 kolega koji su, kao i ja, predavači Centra izvrsnosti iz informatike i učitelji informatike u osnovnim školama. Posjetili smo glavni belgijski grad Brisel i u njemu bili gosti univerziteta HUB (Hogeshool Universitet Bruxelles). Svakog smo dana ujutro i poslije podne imali organizirana predavanja belgijskih profesora, a navečer smo imali slobodno vrijeme koje smo posvetili razgledavanju Brisela.

Svakako posjetite Brisel!

Belgija

je kraljevina na čelu s kraljem Albertom II, premijerom i parlamentom. Podijeljena je u dva dijela, Valoniju, u kojoj dominira francuski jezik, i Flandriju, u kojoj većina stanovništva govori nizozemski. Ta podjela vidljiva je u svim područjima društva.

HUB - Hogeshool Universitet Bruxelles

Univerzitet HUB nalazi se u središtu Brisela i proteže se na tri velike zgrade u kojima se u jednoj nalaze predavaonice, u drugoj se nalaze knjižnica i studentska menza u podrumu, a u trećoj se nalazi istraživački centar. Sve tri zgrade opremljene su najsuvremenijom opremom. Kako su belgijski univerziteti vrlo cijenjeni, polaze ih studenti iz cijelog svijeta. Lijepo mi je bilo vidjeti kako studenti različitih rasa i nacionalnosti sjede zajedno za stolom i diskutiraju.

Rebarca prelivena čokoladom

EU - parlament u iščekivanju hrvatske zastave

Brisel

Sa oko 1,8 milijuna stanovnika Brisel je najmnogoljudniji grad u Belgiji. Još od završetka Drugog svjetskog rata Brisel je centar međunarodne politike. U njemu se nalazi sjedište Europske komisije i Savjeta Europske Unije, kao i Europski parlament pa se Brisel smatra glavnim gradom EU. Grad je lijepo uređen, čist, s puno prodavaonica među kojima dominiraju prodavaonice čokolade. Čokolada je toliko popularna da se stavlja u glavna jela, a ja sam imao priliku probati pečena rebarca prelivena umakom od čokolade, što zajedno čini pravu poslasticu. Ako ste u prilici svakako posjetite Brisel!

Organizacija školstva u Flandriji

Flandrijska vlada izdvaja gotovo 40% svog proračuna za obrazovanje što dovodi do toga da imaju jedan od najboljih obrazovnih sustava u Europi i svijetu. Vrtić nije obavezan, ali polazi ga gotovo 90% djece. Učenici kreću u prvi razred kao i kod nas, sa 6 godina. Prva razina obrazovanja traje 6 godina. Sa 12 godina učenici se moraju odlučiti žele li nastaviti šestogodišnje školovanje u humanističkim ili tehničkim smjerovima, a mogu se odlučiti i na školovanje u nekoj struci, što traje 6 ili 7 godina. Na ovom studijskom putovanju posjetili smo i školu Don Bosco u mjestu Groot-Bijgarden. Razgledali smo opremljenost školskih zgrada i veliku dvoranu koja je u vlasništvu škole. Tom prigodom smo u školskom praktikumu jeli finu tjesteninu s ananasom koju su pripremile učenice škole. Plaće učitelja u srednjoj razini školovanja iznose 2.500 € (Eura), dok učitelji na prvoj razini školstva imaju 1.500 €. Nakon što su završili srednju razinu obrazovanja, učenici koji su odabrali humanističke ili tehničke smjerove kreću na univerzitete u kojima studiraju prema Bolonjskom procesu, gdje studenti, ovisno o trajanju studija (3 ili 5 godina) biraju profesionalnu ili akademsku orijentaciju. Studenti mogu birati univerzitet ili univerzitetski koledž. Cijena studija za domaće studente iznosi 3000 € po godini, dok je za strane studente 6000 €. Visoke cijene (za naše prilike) nisu prepreka da Katolički univerzitet Leuven polazi čak 80.000 studenata!

OŠ LJUBEŠČICA U PROGRAMU CENTRA IZVRSNOSTI

Centar izvrsnosti otvoren je 28.5.2008. godine. Prvo je otvoren Centar izvrsnosti iz matematike, a idejni začetnici su: mr.sc. Miroslav Huđek, Miroslav Smuđ i prof. Branko Topić, koji je ujedno i voditelj Centra. Varaždinska županija je prva u Hrvatskoj pokrenula projekt pod nazivom „Centar izvrsnosti“ kako bi se mladima pružila prilika da pokažu svoj talent i sposobnosti. Centar je uz pomoć Varaždinske županije osigurao besplatan prijevoz i obrok svim polaznicima. Ove se godine interes polaznika povećao za 24 % pa je Centar otvorio svoja vrata i mladim fizičarima, i informatičarima i budućim poduzetnicima. Među brojnim polaznicima Centra našlo se i nekoliko učenika naše škole. Tako Centar izvrsnosti iz matematike (CIM) polaze: Monika Mikulčić i Elena Klarić iz 4. r. ; Tomislav Tomiek, Luka Zeljak i David Gotić iz 6. r.; Centar izvrsnosti iz informatike (CII): Ana Horvatić iz 5. r. ; Kristijan Dijanuš iz 6. r.; Centar izvrsnosti iz fizike (CIF) : Tea Horžić, Gabrijela Ivanek, Andreja Dvorski, Matea Golubić, Antonio Štriga, David Mlinarić iz 7. r.; Ivan Jenkač, Andrija Ivanek, Sebastijan Štriga, Mario Tomiek i Petra Golubić iz 8. r. Osim učenika, u programu Centra izvrsnosti sudjeluju i mentori iz naše škole: Draženka Leljak (CIM), Ivica Rojc (CII) i Mirko Heged (CIF).

Centar izvrsnosti uvelike pomaže Varaždinskoj županiji da zadrži status „županije znanja“, što je vidljivo i u ovogodišnjim rezultatima polaznika Centra na županijskim i državnim natjecanjima. Svoja postignuća poboljšali su i polaznici iz naše škole. Nadamo se da će i ostale županije potaknute ovim primjerom također osnovati centre izvrsnosti i time pomoći da Hrvatska stvarno postane zemlja znanja.

Tea Horžić, 7. r. i Petra Golubić, 8. r.

LIJEPOM NAŠOM U LJUBEŠĆICI

Javno snimanje emisije „Lijepom našom“ za Varaždinsku županiju održano je 26. siječnja 2011. godine u sportskoj dvorani OŠ Ljubeščica.

Više od 1200 Ljubeščana i naših gostiju iz svih dijelova naše županije, ljubitelja hrvatske tradicijske glazbe, imalo je priliku uživati u višesatnom glazbeno-scenskom spektaklu u režiji Hrvatske televizije. Snimljeni materijal

Trema je na pozornici nestala!

prikazan je u dvije emisije Lijepom našom na 1. programu HTV-a, 06. veljače i 13. veljače 2011. godine.

Ljubeščica je tako dobila, i na najbolji mogući način iskoristila, priliku predstaviti se svim gledateljima Hrvatske televizije. Priliku za predstavljanje dobili su i članovi KUD-a „Ljuba-voda“ koji su izveli skraćenu koreografiju *Jabučica črlenika* i otpjevali *Ljubeščicu -ljubešku* himnu. Tako su se na pozornici našli i članovi folklorne grupe naše škole koji su po prvi puta nastupili pred ovako brojnom publikom. Kako su nam kasnije priznali, treme je bilo, no kad je napokon došao red na njihov nastup, osmijeh je bio jači od treme.

Gledatelji su imali priliku uživati u bogatom programu koji su izveli članovi brojnih KUD-ova, tamburaških sastava i pjevačkih sastava naše županije, ali i neke od najvećih zvijezda hrvatske glazbene scene. Zabava uz male ekrane bila je zagarantirana tako da nitko nije krio zadovoljstvo viđenim iz Ljubeščice.

Uredništvo

I Škoro našao put do Ljubeščice!

Oduševljenje Krležinim Baladama

"Nigdar ni tak bilo..."

Naša školska sportska dvorana pretvorila se u predvečerje 30. listopada 2010. godine u pravo kazalište ugostivši predstavu Ni med cvetjem ni pravice. Ljubeščani su imali jedinstvenu priliku uživati u Baladama Petrice Kerempuha, Miroslava Krleže koje je samostalno, vrlo nadahnuto, izvodio Adam Končić uz originalnu glazbenu pratnju Duška Zubalja. Predstavu je došlo vidjeti 200-tinjak gledatelja koji su zadovoljno ustvrdili kako bi naša sportska dvorana mogla biti odlična pozornica i mnogim drugim umjetnicima.

Gledatelji su posebno dobro prihvatili poznate Krležine stihove koje često izgovaramo kad nam je potrebna riječ utjehe - *Nigdar ni tak bilo da ni nekak bilo, pak ni vezda nebu da nam nekak nebu.*

Uredništvo

Folkloraši u Trnovcu

Članovi mlađe i starije folklorne grupe naše škole uspješno su nastupili na III. festivalu dječjeg folklora Trnovec 2011., koji se održao 16. travnja u sportskoj dvorani OŠ Trnovec. Organizator ove manifestacije, koja se odvijala u sklopu obilježavanja Dana Općine Trnovec, bilo je KUD „Mak“ iz Trnovca. Trnovečkoj su se publici naši folkloraši predstavili odličnom izvedbom tradicionalnih pjesama i plesova našega kraja te originalnim ljubeškim nošnjama. Za instrumentalnu pratnju pobrinuli su se tamburaši KUD-a „Ljuba-voda“. Zadovoljne viđenim bile su i voditeljica folkloraša Božica Nogić i predsjednica KUD-a „Ljuba-voda“ Ljubeščica Marija Horvatić, koja je na povratku svim našim izvođačima osigurala večeru.

Uredništvo

Pokazali kak se tanca!

Čuvarica narodne tradicije

Gospođa Katarina Golubić iz Ljubeščice čuvarica je narodne tradicije - iza nje je preko 30 godina iskustva u radu s kukuruznom lupinom ili 'po domače - komušinom'. Njezine spretne ruke oblikovale su i izradile mnoge lutke i aranžmane od komušine i suhoga cvijeća koji krase mnoge domove, ne samo u Ljubeščici.

Gospođa Golubić i njezine rukotvorine

RAD S KUKURUZNOM LUPINOM/ KOMUŠINOM

Kako ste se zainteresirali za rad s komušinom?

Kad je moja kći pohađala osnovnu školu u Ljubeščici, likovnu kulturu predavala joj je učiteljica Greta koja im je na jednom satu pokazala kako se radi lutka od komušine. Kći je svoju lutku donijela kući i meni se jako svidjela. Odmah sam i sama poželjela napraviti jednu takvu, no mislila sam da je to jako komplicirano pa sam odustala od te ideje. Lutka je predstavljala seosku ženu, imala je i starinski rubac svezan na glavi. Dugo je bila u našoj kući, no kada je kći završila gimnaziju i krenula na studij u Zagrebu, uzela je svoju lutku. Prva susjeda imala je štand na Dolcu. Vidjela je lutku koja joj se odmah svidjela. Pitala je moju kćer može li joj prodati lutku i ona ju je prodala. Susjeda je lutku ubrzo prodala na Dolcu, gdje su je mnogi prolaznici ispitivali ima li još koju za prodati. Tako sam se ja, napokon, zainteresirala za izradu, kći mi je pomogla pokazavši mi kako se može oblikovati komušina i počela sam raditi lutke. Bilo je to prije 30-ak godina!

Je li teško raditi s komušinom?

Nikad nije teško, ako radiš ono što voliš. Nakon nekoliko početnih pokušaja, sve je išlo puno lakše, brže, a lutke su bile sve ljepše.

Koliko sati dnevno radite?

Sada najviše dva sata, ali kad sam bila mlađa, znala sam raditi po cijele dane. I po noći sam se znala družiti s lutkicama. To je bilo više od hobija.

Što sve radite, osim lutaka?

Sad više ne radim toliko cvijeća i aranžmana kao nekada, radim samo lutke, tu i tamo koji aranžman, no nikako ne bih htjela da nestane taj dio naše kulturne baštine. Zato bih voljela kad bi se i netko mlađi u selu prihvatio rada s komušinom, da ne budem jedina čuvarica ove narodne tradicije.

Koristite li u radu umjetne boje i materijale?

Moji radovi su uvijek 100 % prirodni, koristim samo prirodne materijale i boje jer je prirodno uvijek ljepše od umjetnoga.

Lutkice od komušine

Gdje su sve završili Vaši radovi, osim u mnogim ljubeškim domovima?

Našli su se u mnogim suvenirnicama: u Sarajevu, u Ljubljani, u Zagrebu, u Varaždinu, naravno, na Dolcu...

o školi

Kad ste Vi bili đak, koji Vam je predmet bio najdraži?

U školi sam najviše voljela likovni jer nikada nisam razmišljala da radim nešto za ocjenu, voljela sam taj osjećaj slobode i neopisive zabave u radu.

Svako vrijeme nosi svoje, no mislite li da se školovanje u Vaše vrijeme u velikoj mjeri razlikovalo od ovog današnjeg, mojeg školovanja?

Prema svemu što čujem i vidim, sigurna sam da je moje školovanje bilo puno drugačije od ovog današnjeg. Moji su učitelji bili vrlo strogi, 'šibe' su im često bile u ruci, nismo se smjeli 'prepucavati' s učiteljima, no ipak je bilo više poštovanja prema učiteljima. Čini mi se da je bilo manje vršnjačkog nasilja u školama i, općenito, bilo je više reda.

Što ste voljeli čitati za lektiru?

Čitala sam koliko sam stigla jer je uvijek bilo puno posla, no u sjećanju mi je ostao Janko Matko i njegova „Moć zemlje".

Pamtite li koju jedinicu?

Nikada nisam dobila jedinicu, bila sam odličan đak.

o životu

Kako se danas opuštate i zabavljate?

Volim pogledati nešto zanimljivo na televiziji, kakav dobar film, čak i nogometnu utakmicu.

Najljepši trenutak u životu bio Vam je ...

Kad sam dobila unuka, bila sam najsretnija osoba na svijetu!

Gospođa Katarina ispričala mi je još puno životnih mudrosti, a iz svog bogatog iskustva poručuje mladima da slijede svoje želje, da rade na svojim talentima i da budu strpljivi jer uspjeti se ne može preko noći. Naprotiv, svakom uspjehu uvijek prethodi veliki trud i puno rada! Nadamo se da će gospođa Golubić uskoro dobiti 'pomoć' u čuvanju ove vrste naše narodne tradicije.

Sara Horvatić, 6.b r.

POZDRAV IZ RUSIJE

Most na rijeci Volgi

Antonio Štriga učenik je 7. r. OŠ Ljubeščica. Proveo je nezaboravnih mjesec dana (od 6. 8. do 5. 9. 2010.) u Rusiji. Posjetio je svoju baku i ostalu rodbinu jer ih nije posjetio od svoje druge godine. Boravio je u europskom dijelu Rusije, u glavnom gradu Moskvi i gradu Ribinsku. Putovao je zrakoplovom, a putovanje je trajalo 3 sata. Saznajmo nešto više o Rusiji!

geografska obilježja

Koliko stanovnika broji Rusija?

Oko 300 mil. st., ima mnogo milijunskih gradova.

Kakvi su ruski krajolici?

Raznoliki su, ali primijetio sam da je svugdje mnogo više biljaka i životinja nego u Hrvatskoj.

Posjetio je i Državni povijesni muzej u Moskvi

Rusija vs. Hrvatska

Jesu li velike razlike između hrvatskog i ruskog jezika?

Mislim da su dosta velike razlike između ta dva jezika, iako neki ljudi smatraju da razlike gotovo i ne postoje jer su to slavenski jezici. Ja sam malo toga razumio.

Kakve su razlike između hrvatskog i ruskog obrazovanja?

Obrazovanje je bolje nego kod nas, više se cijeni, a ima i više predmeta.

Ima li puno kriminala?

Ima, nerazumno bi bilo očekivati da u tako velikoj zemlji nema kriminala, ali ja nisam ništa takvo doživio. Svugdje smo se, čak i u Moskvi, osjećali vrlo sigurnima.

način života

Po čemu se život u Rusiji razlikuje od života u Hrvatskoj?

Način života gotovo se ne razlikuje, jednako je užurban kao i u Hrvatskoj, samo što je, mislim, u europskom dijelu Rusije malo luksuzniji.

Kakav je, općenito, životni standard u Rusiji?

Imaju veće plaće nego u Hrvatskoj, voze se luksuzniji, veći automobili, nisu baš siromašni kako mi uvijek mislimo.

Kakva je hrana u Rusiji?

Prevladava industrijska hrana, domaće gotovo i nema, što me prilično začudilo.

ljudi

Jesi li upoznao mnogo ljudi u Rusiji?

Ne baš, većinom sam se družio s članovima svoje obitelji.

Koja vjera prevladava?

Pravoslavna.

Proveo si u Rusiji mjesec dana. Što bi rekao o Rusima?

Uvijek su spremni pomoći drugima, dobrodušni su te vrlo dobro prihvaćaju strance

Rusija je turistička zemlja, baš kao i Hrvatska. Kakav je odnos Rusa prema turistima?

Prihvaćaju ih, nikad nikoga ne odbijaju. Svaki je turist dobrodošao.

Kako ruska djeca provode svoje slobodno vrijeme?

Druže se u parkovima i na igralištima, nisu baš svi za računalima.

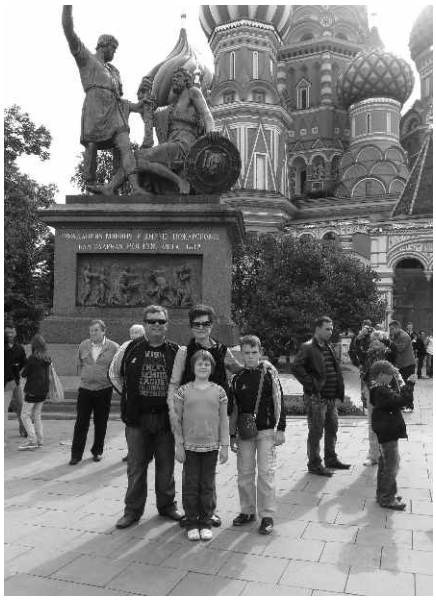

Obitelj Štriga ispred Katedrale sv. Vasilija u Moskvi

Antonio je iz Rusije ponio samo lijepa sjećanja i izrazio nadu za što skorijim putovanjem u prostranu zemlju Rusiju.

Gabrijela Ivanek i Tea Horžić, 7. r.

DEUTCHE ECKE

PRIPREMILA: Eure Deutschlehrerin Jasna

1. QUIZ

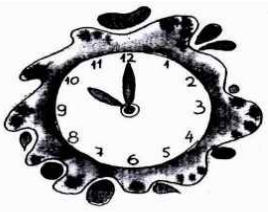

1. Wie heißt du?
   a) Ich heiße Lukas.
   b) Er heiße Lukas.
   c) Ich heißt Lukas.

3. Wie spät ist es?
   a) Es ist zehn Uhr.
   b) Es ist elf Uhr.
   c) Es ist zwölf Uhr.

2. Neunzehn minus sieben ist _____?
   a) elf
   b) zwölf
   c) dreizehn

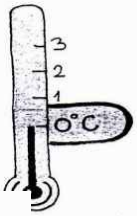

4. Brrr! Es ist _____!
   a) sonnig
   b) warm
   c) kalt

2. *Geheimschrift. Entdecke die versteckten Wörter.*

Hilfe: ■ a ♥ m Ø c ☻ ____ ♂ k
♪ e ♦ f ☼ ____ ▼ t ¿ p
□ i ☺ g ▲ n ◙ d ♀ z
▉ u ╬ ____ ◊ w ♣ l

Ich stehe immer sehr früh auf, ich möchte ♥ □Ø☻ ohne Stress ♦♪☼ ▼□☺ ♥■Ø☻♪▲. Ich ◙▉╬Ø☻♪ ♥□Ø☻ jeden Tag und ◊■╬Ø☻♪ ♥□☼ auch die Haare. Ich ziehe immer meine Jeansjacke an, dann ♦ü☻♣♪ ich ♥□Ø☻ wohl. Auf dem Schulweg ♂■▉♦♪ ich ♥□☼ immer ein Brötchen. Mein Bruder Anton ist ein ganz anderer Typ. Er steht immer spät auf, geht ins Bad und ¿▉▼♀▼ ╬□Ø☻ die Zähne. Er ♂ä♥♥▼ ╬□Ø☻ auch die Haare und dann ♣♪☺▼ er ╬□Ø☻ noch einmal ins Bett. Er ist sehr faul.

I HAVE A PROBLEM!I HAVE A PROBLEM!

PRIPREMILA: Teacher Iva

Daer Ljupko,

my name is Klara. I have a problem with one boy in my class. He is in love with me but I don't love him. He is always around me, always boring me with his stupid stories. He is saying everyone I'm his girlfriend, but I'm not.

Help me! How can I stop him?

K@LARA

Dear Ljupko,

I have a problem with my brother. He doesn't like to do his homework so he always takes mine homework and copy it. I don't like it! What should I do? How can I make him stop doing it?

The Dodooo

Keep writing about your problems ... All the answers can be found in the box in library.

1. Which word in the dictionary is spelled incorrectly?
Answer: Incorrectly.
2. Why are Teddy Bears never hungry?
Answer: Because they are always stuffed.
3. What did the chewing gum say to the shoe?
Answer: I'm stuck on you.

BLAGO NA ZEMLJI

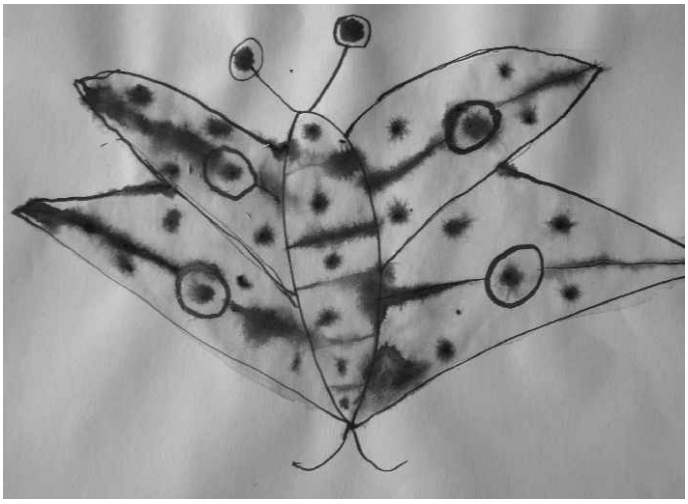

Ivana Repnjak, 2.b r.

VODA

Voda je oblak,
voda je snijeg,
voda je katkad
ledeni brijeg.

David Krbot, 2.a r.

Ona znači život
za biljke, životinje i ljude,
i svima žeđ gasi.
Od vode smo čisti,
veseliji i bistri.
Vode su brze i spore,
male i velike kao more.
Ako mene pitate,
moje su najdraže vode
one kapljice što skaču
iz bazena gore.

Dominik Ferčić, 2.a r.

Voda je rijeka,
voda je slap,
voda je pljusak
ili kap.

Patricija Krbot, 2.a r.

Labud svojstvenom
vedrinom pliva do luke
predivnog sna...

Glorija Ratković, 5. r.

Mali je oblak
kraj mene stao,
kišu ispustio.

Leona Šantek, 5.r.

Moja planeta Zemlja

Našu Zemlju treba poštovati i čuvati od svih zala i nepogodnosti. Pošto je Zemlja ugrožena sama po sebi zbog svega lošega što ljudi čine, događaju se svakakve nepogode u obliku potresa, poplava i raznih drugih katastrofa. Ja smatram da zbog svega toga moramo malo više paziti na ljepotu i čistoću naše Zemlje kako bi se smanjile bolesti i klice koje se šire svijetom i uništavaju nam ono što volimo. Zato molim sve dobre ljude pomozite da nam i dalje bude lijepo i čisto na našoj Zemlji! Pomozite da što duže uživamo u mirisima i ljepotama naše prirode.

Ana Tomiek, 2.b r.

Blago na otoku

Poznato je da su našim morem nekoć davno plovili mnogobrojni gusari. U svojim lađama skrivali su blago. Neke od tih lađa potonule su blizu otoka.

Kada sam jednog dana pričala o tome sa svojim prijateljicama, odlučile smo malo istražiti tu priču. Sutradan smo se uputile prema otoku Rabu. Zaključile smo da je more nešto od tog blaga sigurno donijelo i na otok. Pročešljale smo cijeli otok, zavirile u svaku špilju, ispod svakog kamena, ali ništa nismo našle. Bile smo jako razočarane.

Sjele smo na rivu i umočile noge u more, kad je odjednom iz mora isplovila prekrasna sirena. Rekla nam je da smo mi ipak našle blago. Pitale smo ju o čemu govori. Objasnila je da blago nisu dijamanti, ni ogrlice, ni zlatni novčići, već sva ljepota našeg čistog mora i naše obale. Shvatile smo da je u pravu i sretne se uputile kući.

Lea Španić, 4. r.

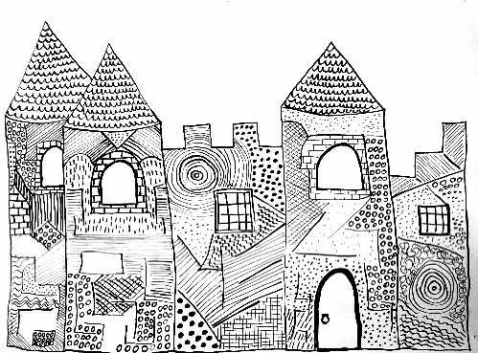

Doroteja Štriga, 6. b r.

Dijana Sakač, 6.a r.

Dan planeta Zemlje

Marijan Španić, 3. r.

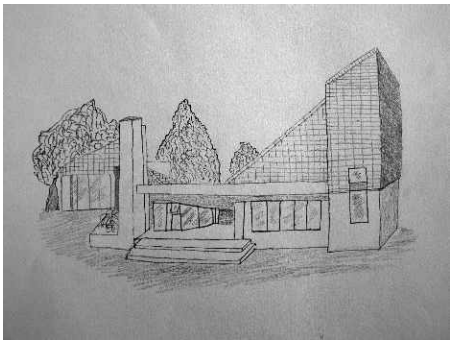

Jurica Ivanušec, 7.r.

Zemlja se svakog dana sve više i više zagađuje. Ljudi nemaju dovoljno svijesti da prestanu uništavati prekrasnu prirodu. Zemlja svakoga dana sve glasnije upozorava da se treba nešto poduzeti: moramo smanjiti ispušne plinove, spriječiti pretjeranu sječu šuma i prekrasnih prašuma, sačuvati rijeke i neprocjenjive izvore pitke vode, smanjiti ozonske rupe. Nije dovoljno prisjetiti se Zemlje samo na Dan planeta Zemlje, već na nju treba misliti cijele godine.

Karlo Tomiek, 2.b r.

Ljubavni veter

Ljubavni veter puše, zavija.
Našel me je,
moju tajnu otkriva.

Njegvo lice, ti smeđi lasi,
skup letimo,
kak list koji veter nosi.

Po ravnici, po dolu, i gaju
ftičeki za ljubav popevaju,
kak najlepše ruže nam se
smejeju.

On topleči pogled kaj me vleče,
najlepši osmeh moje sreče,
zanavek bu tu.

Kaj morem?!
Tak te bum zapamtila
kak svoju prvu reč.

Sara Horvatić, 6.b r.

BAŠ JE LIJEPO

Bajka o zaljubljenom zmaju

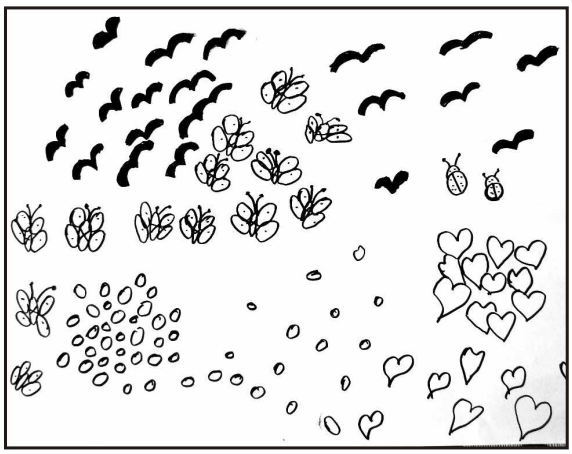

Lucija Gotić, 1. r.

Nekoć davno u jednoj strašnoj špilji živjeli su stari čarobnjak i njegov strašni zmaj koji je plašio ljude i bio prema svima zločest. Nitko se zato nije htio niti približiti njihovoj špilji pa je zmaj postao jako usamljen. Jednoga dana dosade mu zloba i samoća te zmaj zamoli čarobnjaka da mu spravi neki čarobni napitak od kojega bi postao manje strašan svima oko sebe. Zmaj se htio zaljubiti. Čarobnjak je mislio, mislio, i, napokon, dosjetio se. Izumio je čarobni ljubavni parfem koji je dao zmaju. Parfem su namirisale i osjetile sve zmajice u okolici koje počele dolaziti pred zmajevu špilju. Zmaj, koji sada više nije bio strašan, ugleda jednu zmajicu koja mu se odmah jako svidjela. Zajedno su odletjeli u zaljubljenu zemlju gdje su sretno živjeli u velikoj ljubavi.

Dominik Jakopec, 3. r.

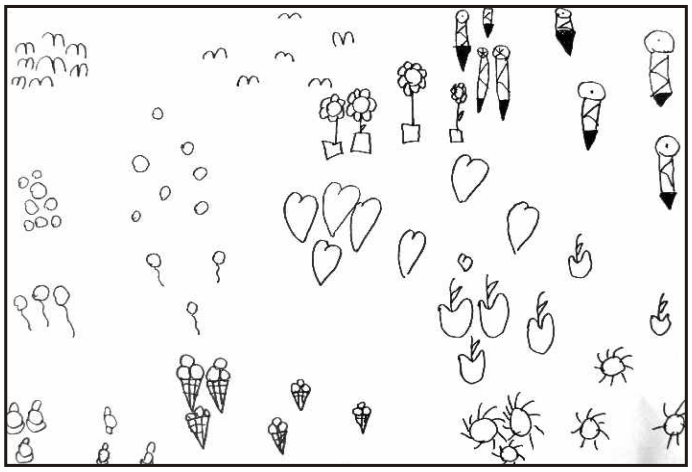

Viktorija Ratković, 1. r.

BAŠ JE LIJEPO U MOM ZAVIČAJU!

Moj rodni zavičaj je brežuljkast, a mjesto u kojem živim zove se Ljubeščica. Okruženo je oranicama, livadama, šumama i prekrasnim brdašcima. Kroz selo teče potok Ljuba-voda po kojem je Ljubeščica i dobila ime. Moja kuća je blizu potoka uz koji često šećem. Najviše volim svoj zavičaj u proljeće jer tada sve zazeleni. Livade budu pune mirisnog cvijeća, vrijednih pčela i veselih leptira, a na svakoj grani čuje se cvrkut ptica. Baš je lijepo u mom zavičaju!

Karla Klarić, 2.b r.

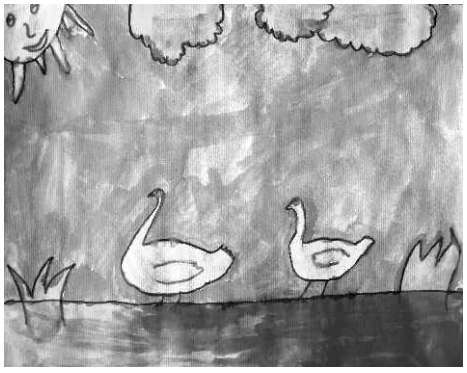

Marija Horvatić, 2. a. r.

Ruža

Opojni miris ruže povede me
u snove slatke ljubavi.
Snovi su nježni,
ti i ja jedno pored drugog,
zajedno…
U ruci držiš ružu
crvenu kao krv,
nježniju od pliša
i ljepšu od svakog cvijeta.
Daruješ mi taj nježni cvijet,
simbol ljubavi,
a ja ga stidljivo uzimam.
Moje srce jače zakuca,
zanijemim od sreće
i budim se…

Nikolina Sakač, 6.b r.

Obiteljski cvijet

Moja je obitelj kao cvijet. Jedna latica je mama, druga tata, treća brat, u jednu se smjestila seka, a ja do nje. Tata se marljivo bavi sportom, mama kuha i sprema, a brat i seka uživaju u vrtiću. Naš cvijet zalijeva ljubav, dobrota i složnost među nama.

Klara Ivanek, 3. r.

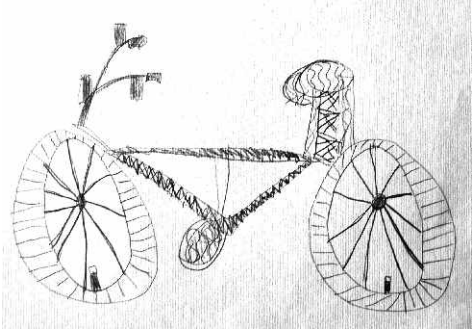

Helena Sakač, 1. r.

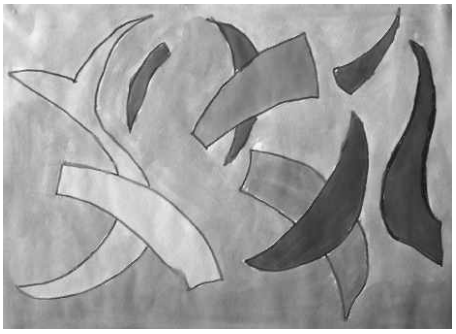

Lora Zeljak, 4. r.

MOJE NAJDRAŽE

Moja baka

Moja baka zove se Štefanija i srednjeg je rasta. Ima lijepe, zelene, iskrene oči i male crvene usne koje krase njeno lice. Kada vesela dođem iz škole i kažem baki da sam dobila peticu, baka me pohvali, poljubi i za nagradu mi stavi bombone u džep. Kada se razbolim, baka je žalosna te mi želi da što prije ozdravim, zato mi stalno kuha čaj. Ako ponekad baku naljutim, ona mi zabrani ići prijateljicama Emiliji i Ivani. Baka me poučila da moram ići na misu, da moram biti dobra, da se ne smijem svađati, da moram poštivati odrasle.

Jako volim svoju baku i ona voli mene zato možemo zajedno lijepo živjeti.

Martina Mikulčić, 4. r.

Moja baka je najbolja

Moja baka Anđela živi s djedom i ujkom u Presečnu. Srednje je visine i ima koju kilu previše. Kosa joj je kestenjasta, kao i oči, i nosi naočale.

Život ju baš i nije mazio. Dosta je bolježljiva, prošla je i nekoliko težih operacija. No, na sve to zaboravi kad vidi svoje unuke. Tada pleše, pjeva pa čak i igra nogomet. Veseli se svim našim uspjesima, a najviše našim dobrim ocjenama. Tužna je i zabrinuta kad čuje da je netko od nas bolestan. Tada zove i nekoliko puta na dan i pokušava pomoći na sve moguće načine. Trudi se pomoći ljudima koje čak i ne poznaje. Od svoje male penzije uvijek odvoji koju kunu za bolesnu djecu. Prema svima je brižna, darežljiva i suosjećajna. Uči nas da i mi budemo takvi, da uvijek pomognemo ljudima oko sebe.

Jako volim svoju baku i želim da bude zdrava pa da se i dalje može igrati s nama!

Antonia Ivanušec, 4. r.

Moje neobične želje

Želio bih vidjeti Djeda Mraza,
i koja to do njega vodi staza.

Želio bih vidjeti kuću na sjeveru pola,
i tko zaista vozi njegova kola.

Želio bih vidjeti gdje čita sve naše želje,
i kako nam ih ispuni, donese veselje.

Marko Kozjak, 2.a r.

Ivona Sakač, 7. r.

Nisam poslušao majku

Moja me mama puno puta pošalje po neku sitnicu u trgovinu. Tako je bilo i toga dana. Igrao sam igrice, a mama me zamolila da joj brzo donesem nešto iz trgovine. Meni se nije dalo i nisam htio ići pa sam se samo veselo nastavio igrati. Mama se naljutila i otišla sama. Kad se vratila, donijela mi je čokoladu i stavila pred mene. Rekla mi je mirnim glasom: „Hvala ti što me nisi poslušao!“ Ja je nisam slušao, a ona me nagradila, bio sam jako tužan zbog toga. Moja je mama jako dobra i sve mi oprašta. Od toga dana odlučio sam da ću slušati svoju majku i pomoći joj najviše što mogu.

Dino Bađun, 2.b r.

Ivana Horvatić, 8. r.

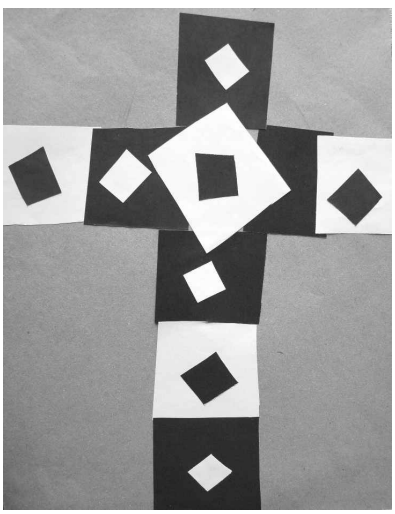

Davor Španić, 3. r.

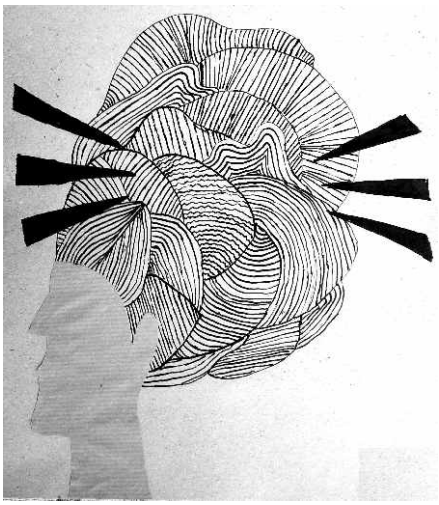

Karlo Štriga, 6. b r.

SVAK PJEVA SVOJE

Ivana Horžić, 4. r.

Svak pjeva svoje

Svibanj je moj najdraži mjesec. Trešnje su tako lijepe sa svojim bijelim cvjetovima, kao da su obukle bijele haljine. Ptice me bude svako jutro. Volim ih slušati kad idem u školu. Sunce poziva na igru u prirodi, a pogotovo nas đake dok ga gledamo kroz prozor naše učionice. Budući da se bliži kraj školske godine, moramo slušati svoju učiteljicu i učiti ako hoćemo imati dobre ocjene. I tako, dok ptice vani pjesme roje, mi đaci nad knjigom pjevamo svoje.

Domagoj Katalenić, 2.a r.

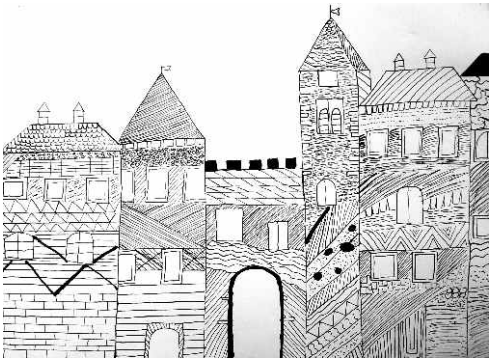

Martina Mikulčić, 6. b. r.

Tko sam ja?!?

Ljekovita sam biljka. Rastem u rano proljeće uz putove, po vrtovima i travnjacima. List mi je nazubljen, od listova se radi salata. Cvijet mi je žut kao sunce, od cvjetova se radi sok. Nakon nekog vremena mijenjam svoje ruho i odijevam prozračnu haljinu. Kad puhne vjetar, haljina nestaje kao padobranac kad je u zraku. Gdje moje sjemenke padnu na tlo, druge godine opet izrastem i budem kao nov. Ja sam ……..

Anja Mikulčić, 3. r.

Mateo Cvek, 6.a r.

Kristijan Dijanuš, 6.a r.

Zašto sam sve to samo sanjao!?!

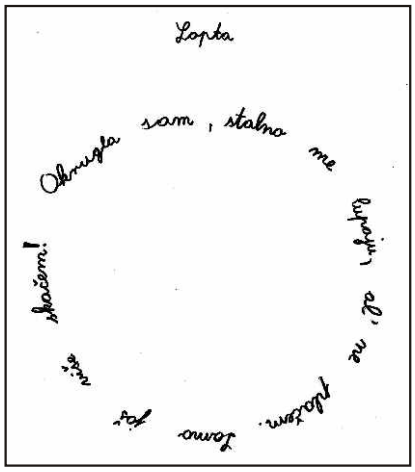

Josip Ivanušec, 2.a r.

Te tmurne i hladne noći pošao sam spavati malo ranije nego inače. Odjednom, našao sam se u golemom gradu. Nisam odmah znao gdje sam, sve mi je još bilo nepoznato. Grad je bio obavijen gustom maglom. Krenuo sam u istraživanje kad, odjednom, ugledam ispred sebe ogromnu ploču na kojoj je pisalo: Hallo and welcome to London. Stvari su mi postale jasnije. Oduševljenju nije bilo kraja. Od silnog uzbuđenja nisam znao kamo da najprije pođem: da prvo posjetim Big Ben, ili možda London Bridge… Prevagnula je odluka da najprije posjetim neki od londonskih nogometnih stadiona, ipak sam ja obožavatelj nogometa. Koji najprije vidjeti kad me svi mame, sve jedan slavniji od drugoga! Čekali su me Emirates, Stamford Bridge, Wembley, White Hart Lane … Ipak, odlučio sam najprije poći na Stamford Bridge, današnji stadion FC Chelsea. Kad sam ušao u stadion, zaprepastila me veličina terena koji je bio pokriven predivnom travom. Na moju veliku sreću, upao sam točno na početak njihovog treninga tako da sam uživo mogao gledati u akciji najveće zvijezde kluba: Drogbu, Lamparda, Kaloua i ostale njihove suigrače. Kad je trening završio, sišao sam s tribina i ohrabrio se poći prema svlačionicama. Na vratima su mnoge oči bile uprte u mene uz pitanje: „Who are you???“ Nisam ništa odgovorio makar sam dobro razumio što me pitaju, samo sam krenuo naprijed prema Drogbi i tražio njegov potpis. Drogba je veselo ustao i krenuo prema meni s dresom i markerom u ruci. Bio sam izvan sebe, zao sam da ću dobiti potpisani dres ponajboljeg igrača svijeta. Kad mi se približio i otvorio marker, začulo se nešto čudnovato.

„O, ne, pa zašto baš sad!“ povikao sam, još uvijek ne znajući kakav me to zvuk odvojilo od Drogbe. Naravno, bila je to moja budilica koja je zvonila kao luda. Brzo sam se probudio, ali sam još dugo ponavljao u sebi *zašto sam sve to samo sanjao.*

Karlo Sakač, 7. r.

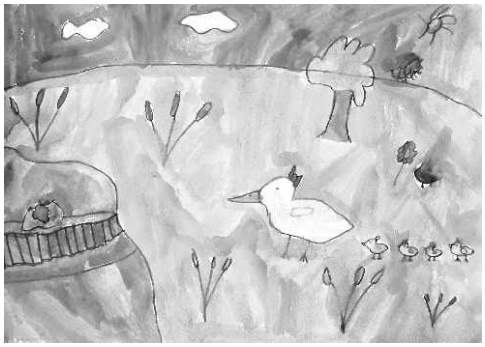

Tea Štriga, 2.a r.

PROBLEMI MLADIH

Nasiljem se nikada ništa ne može riješiti

Većina mojih vršnjaka još ne razmišlja o tome kako je život težak. Uvijek tražimo neke izlike i govorimo: „Lako je tebi, ti ne moraš ići u školu, ti ne moraš učiti, ti ne moraš napraviti ovo ili ono, …“ Pritom uopće ne razmišljamo kako žive bolesna i siromašna djeca, kakav život vode ljudi koji su okruženi samo nasiljem i kriminalom.

Žalosna je činjenica da je broj zlostavljane djece iz godine u godinu u porastu. Ona nisu ni za što kriva, ali često toga nisu svjesna pa šute i trpe nasilje. Kada govorimo o nasilju nad djecom, moramo znati da to nije samo fizičko zlostavljanje djece. Psihičko nasilje često ima još veće posljedice jer riječi nekad bole više od (zlo)djela. Budući da djeca nisu dovoljno psihički i fizički sazrela, ne znaju se obraniti od nasilja jer ga često ne znaju ni prepoznati. Odrasli ljudi grcaju u problemima na poslu, u ljubavi, bore se s porocima i kad nešto ne ispadne kako su zamislili, ispaštaju nevina djeca. Misle da će batine pomoći riješiti probleme, npr. kad dijete dobije lošu ocjenu ili kad nešto krivo naprave. Kao da je loša ocjena kriminalno djelo! Zlostavljačima zlostavljanje postane normalno i uopće više ne misle na posljedice koje mogu izazvati kod djece takvim neprimjerenim ponašanjem. Mislim da svako dijete ima pravo na poštovanje, ljubav i igru. To bi im najprije trebali pružiti roditelji i njihovi bližnji. Svi koji misle da nasiljem mogu išta riješiti, u potpunom su krivu! Svatko tko je ikada bio zlostavljan, neće nikada imati normalan život, ožiljci nasilja uvijek će ga pratiti i uvijek iznova plašiti. Svi smo mi jednaki, svi imamo ista prava, u svima čuče isti osjećaji. Svatko tko maltretira nevine ljude, trebao bi se staviti u položaj svoje žrtve pa će i sam uvidjeti kako je teško i nepravedno biti zlostavljan.

Nasiljem se nikada ništa ne rješava, nasilje nikada nema nikakvoga uspjeha i zato svaki problem treba rješavati razgovorom i razumijevanjem za tuđe postupke. Svi bismo se svakodnevno trebali boriti protiv nasilja koje nas okružuje jer svatko ima pravo na slobodu i život bez nasilja.

Maja Dvorski, 7. r.

NAŠIM OSMAŠIMA ŽELIMO DA USPJEŠNO RIJEŠE PROBLEM ZVAN „UPIS U SREDNJU ŠKOLU“!

SRETNO SVIMA!!!

Zašto su mladi materijalistički usmjereni

U današnje vrijeme mediji idealiziraju život osvrćući se samo na materijalne stvari. Gotovo na svakom televizijskom programu prikazuju se tv-serije u kojima je sve naizgled idealno i uglavnom se vrti oko novca i moći. Je li moguće da pod takvim neprekidnim utjecajem medija mladi ipak ne budu usmjereni samo materijalnim stvarima?

U životu čovjeka od najmlađih dana osjeća se negativan utjecaj medija koji nam poručuju da ćemo biti sretni ako kupimo ovo, imamo ono… Okruženo takvim porukama dijete češće poželi najskuplje igračke samo za sebe, nego igru u susjedstvu s ostalom djecom. Kasnije, u školskoj dobi, djetetu koje teži samo za moći i materijalnim stvarima neće biti teško sebično izdati prijatelja, bez obzira na to koliko će svojim stavom i ponašanjem povrijediti ostale. Kad ta osoba postane odrastao čovjek i konačno postigne svoj „životni cilj“ moć i novac, zaboravit će probleme 'običnih' ljudi. S vremenom toj osobi nije dovoljno ono što ima, nego samo želi još više i više materijalnih stvari. Jednom kad nestane te moći i novca, osjećat će veliku prazninu u svom životu jer nestat će ljudi koji su je voljeli. Zapravo, svi oni voljeli su samo novac, ne i njegova vlasnika.

Smatram da je puno bolje pokušati se u životu oduprijeti težnji isključivo za materijalnim jer kad jednom nestane sav taj glamur, ostat će samo ono što smo stekli prijateljstvom i ljubavlju. Ono najvrjednije!

Petra Golubić, 8. r.

Biti osmaš

Eh, kad se samo sjetim na neke prošle dane kada mi je najveća odluka u životu bila odabrati bojicu kojom ću obojiti neki crtež u vrtiću, kad mi je najgore bilo dobiti cvjetić s manje od pet latica kao ocjenu u školi, kad sam se posvađala s prijateljima samo zbog igračaka …

Kako sam rasla, moje su obveze postajale sve veće i veće. Kao prvašica muku sam mučila s brojevima do deset, dok mi danas dolaze brojevi do granice čitljivosti i količine mjerljivosti. Danas, kao osmašica, moram donositi važne odluke. Jedna od takvih odluka zacijelo je odabir srednje škole. Pravilno odabrati za mene nije nimalo lak zadatak jer još uopće nemam jasnu ideju što bih htjela u životu. Zato se nadam da će mi neka ideja ubrzo 'pasti na pamet'. I u školi sam shvatila kako je ponekad teško biti osmaš. Obično smo mi osmaši krivi za svaku nepodopštinu učinjenu u školi. Uvijek se pitam zašto smo baš mi 'dežurni krivci' za sve. Je li to zato što smo najstariji, najveći ili, jednostavno, jer smo za većinu stvari uistinu krivi?

Ipak, biti osmaš i nije uvijek tako loše. Učenici nižih razreda gledaju me kao svoj uzor, što mi pruža veliko zadovoljstvo. Zato ću se potruditi biti najbolji mogući primjer za sve njih koji će i sami prije ili kasnije na svojoj koži osjetiti što znači biti osmaš.

Petra Golubić, 8. r.

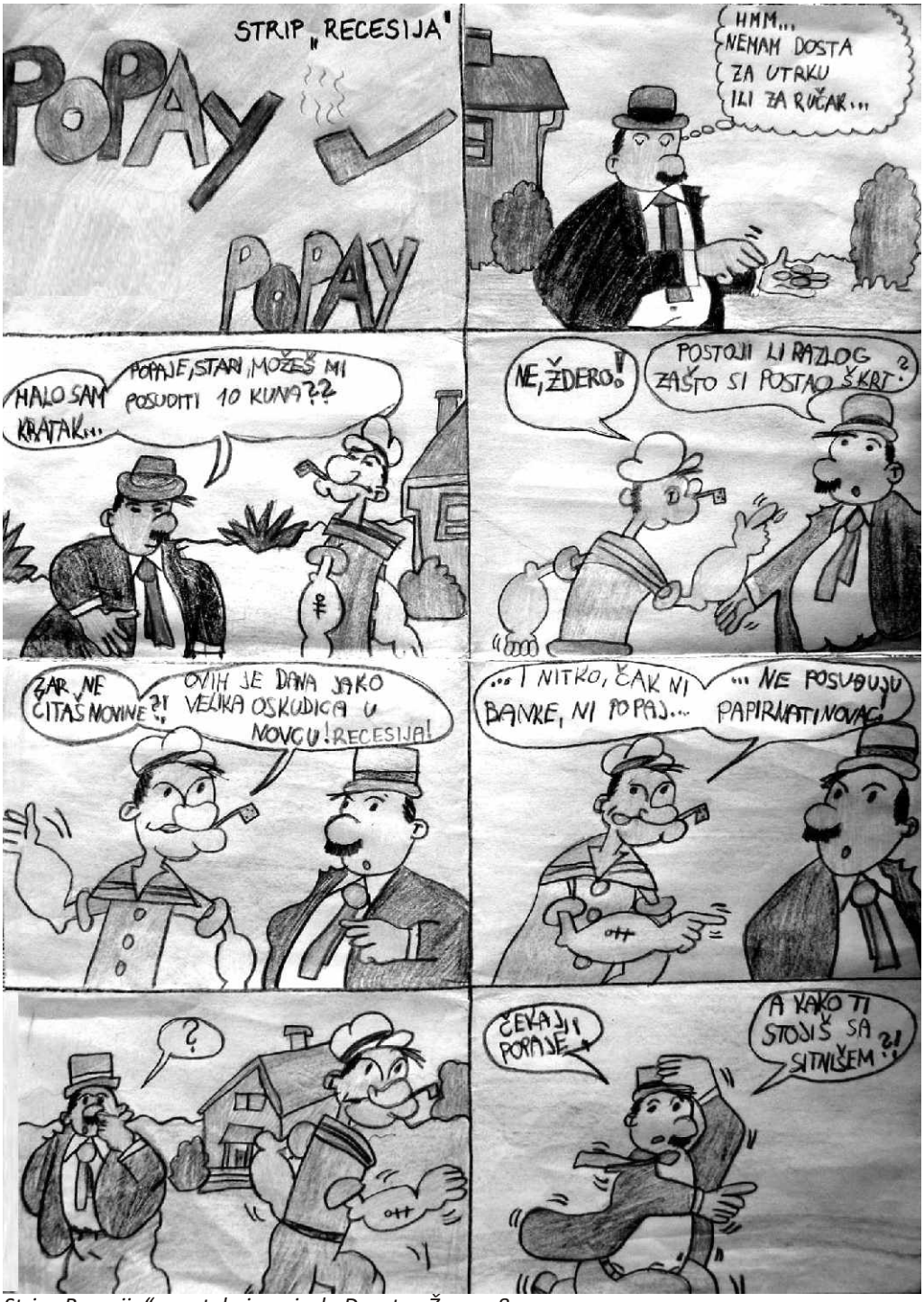

Strip „Recesija“ nacrtala i napisala Dorotea Žugec, 8. r.

Crta: Doroteja Novosel, 5. r.

"Ja samo pjevam"

"Meni je majka pričala"

Crta: Luka Ivanušec, 6.a r.

Riješite li točno križaljku, dobit ćete ime jednog lista:

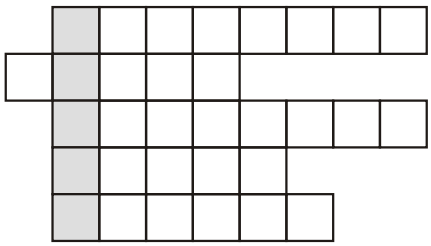

1. Ljubičasti cvijet …
2. Visoko na nebu sja …
3. Svi ih jedva čekamo …
4. Iz njih učimo …

Za trud u školi ne dobivamo bombone, već …

Marta Štriga, 5. r.

Hajde da ludujemo

OVE JE GODINE FAŠNIČKO LUDILO ZAVLADALO NAŠOM ŠKOLOM I PRIJE SAMOG FAŠNIKA.

U petak, 04. ožujka 2011. godine, oko 170 učenika od prvog do osmog razreda pretvorilo se u šaroliko društvo indijanaca, likova iz bajke, crnačkih plemena, ratnika i ostalih (ne)stvarnih bića. Zauzeli su školsku dvoranu i pretvorili je u ludi plesni podij!

Likovi iz bajke 1. r.

Moderni indijanci 2.a r.

Hrabri junaci 2.b r.

3. r. za naj-čitače
najdraži likovi iz lektire

Šaroliko društvo 4. r.

Originalni petaši

Naj-maska za
zagorsko pleme 6.b r.

Uz nogometaše idu i
navijačice 6.a r.

Pipi duge sedmašice
čuvaju dečki u crnom

Ivana i Davor - naj plesači

8. r. – specijalna
jedinica na zadatku